

Tükördarab

[2011. május]

cisz-moll hatol a füljáratokba
lassan kimérten akár a ko-
porsó a föld táplálék-láncolatába
a fű kínó utána ahogyan fűlször
serken a hang nyomán semmi esélye
estére megcsendül a moll kiszabadítja
a fűlszír alatt szunnyadó ciszt ki
harangozik nem hallom kővé meredten
ki néz a hang tükrébe a hangom
nem halod ki sántikál mögöttem
a hallójáratok zsíros útvesztőjében
ki harmonikázik egy velencei
gondolában gondolatban pereg a dob-
hártya átszakítja a vonó fullánkja
s mint a vér a behatolás nyomán
elered a hangod a hangom a boldog
míg be nem fogad és magába temet Alma
mater a boldog szóra elment
az áram bűzlik eszméletem halma
ki hal meg ma a hetvenedik oldalon
olvasom kint dörög szakad mi bent
a faházikóban a túra vég-
én öntudatlanul világít az állat
fekete gombszeme jelzi kész csendül
a moll a fülkagylóban fekete gyöngy
fekete cisz bújik elő világít
a befejezetlen lezárt darabban

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Orcsik Roland

Látó Szépirodalmi Folyóirat